

31969R1191

1969.6.28.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 156/1

A TANÁCS 1191/69/EGK RENDELETE**(1969. június 26.)****a vasúti, közúti és belvízi közlekedési közszolgáltatás fogalmában benne rejlő kötelezettségek terén a tagállamok tevékenységéről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. és 94. cikkére;

tekintettel a vasúti, közúti és belvízi közlekedés terén folyó versenyt érintő egyes rendelkezések harmonizálásáról szóló 1965. május 13-i tanácsi határozatra ⁽¹⁾;

tekintettel a Bizottság javaslatára;

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽²⁾;tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽³⁾;

mivel a közös közlekedéspolitikának egyik célja azoknak az egyenlőtlenségeknek a megszüntetése, amelyek jelentős torzulást okozhatnak azokban, a közszolgáltatás fogalmában benne rejlő feltételekben, amelyeket a tagállamok megállapítanak a fuvarozási vállalkozások számára;

mivel ezért el kell törölni az e rendeletben meghatározott közszolgáltatási kötelezettségeket; mivel azonban a megfelelő szállítási szolgáltatások biztosítása érdekében egyes esetekben fontos ilyen kötelezettségeket fenntartani; mivel a szállítási szolgáltatások megfelelőségét a közlekedési ágazatban fennálló kínálati és keresleti helyzet, valamint a Közösség igényeinek figyelembevételével kell felmérni;

mivel ezeket a megszüntető intézkedéseket nem kell alkalmazni a személyszállítási vállalkozások számára egy vagy több meghatározott személykategória érdekében megállapított szállítási díjakra és feltételekre;

mivel ezeknek az intézkedéseknek a végrehajtása céljából meg kell határozni az e rendelet hatálya alá tartozó különféle közszolgáltatási kötelezettségeket; mivel az ilyen kötelezettségek magukban foglalják a működtetési kötelezettséget, a szállítási kötelezettséget és a díjszabási kötelezettségeket;

mivel a tagállamokra kell bízni, hogy saját kezdeményezésükre intézkedjenek a közszolgáltatási kötelezettségek eltörléséről vagy fenntartásáról; mivel azonban ezek a kötelezettségek pénzügyi terheket jelentenek a fuvarozási vállalkozások számára, lehetőséget kell biztosítani ezeknek a vállalkozásoknak, hogy kérelmezhessék a tagállamok illetékes hatóságainál a kötelezettségek eltörlését;

mivel indokolt elrendelni, hogy a fuvarozási vállalkozások csak akkor kérelmezhessék a közszolgáltatási kötelezettségek eltörlését, ha az ilyen kötelezettségek miatt az e rendeletben meghatározott közös eljárásoknak megfelelően meghatározott gazdasági hátrányok érik őket;

mivel a működés színvonalának javítása érdekében a fuvarozási vállalkozásoknak kérelmeik benyújtásakor képesnek kell lenniük más, a kérdéses forgalomra alkalmasabb közlekedési forma használatára javaslatot tenni;

mivel amennyiben a tagállamok illetékes hatóságai a közszolgáltatási kötelezettségek fenntartása mellett döntenek, döntésükhöz olyan feltételeket kell kapcsolniuk, amelyek feltehetően javítják a kérdéses működtetés eredményességét; mivel azonban, ha az illetékes hatóságok a közszolgáltatási kötelezettség eltörlését határozzák el, a megfelelő szállítási szolgáltatások biztosítása érdekében képesnek kell lenniük alternatív szolgáltatás bevezetésére;

mivel az összes tagállam érdekeinek figyelembevétele érdekében közösségi eljárást kell bevezetni olyan esetekre, amikor az üzemeltetési vagy szállítási kötelezettség eltörlése ütközhet egy másik tagállam érdekeivel;

⁽¹⁾ HL 88., 1965.5.24., 1500/65. o.⁽²⁾ HL C 27., 1966.3.28., 18. o.⁽³⁾ HL C 49., 1968.5.17., 15. o.

mivel ahhoz, hogy a vállalkozások által a közszolgáltatási kötelezettségek eltörlése érdekében benyújtott kérelmeket megfelelő

módon lehessen vizsgálni, kívánatos határidőket megállapítani mind az ilyen kérelmek benyújtására, mind azoknak a tagállamok által történő tanulmányozására;

mivel a vasúti, közúti és belvízi közlekedés terén folyó versenyt érintő egyes rendelkezések harmonizálásáról szóló 1965. május 13-i tanácsi határozat 5. cikke alapján az illetékes hatóságoknak minden, az e rendeletben meghatározott közszolgáltatási kötelezettség fenntartására vonatkozó döntése ellentételezési kötelezettséget von maga után minden olyan pénzügyi teher tekintetében, amely ennek következtében a fuvarozási vállalkozásokra hárulhat;

mivel a fuvarozási vállalkozásoknak az ellentételezéshez való joga akkor keletkezik, amikor egy tagállam úgy határoz, hogy fenntartja a kérdéses közszolgáltatási kötelezettséget; mivel azonban a költségvetéseket éves alapon készítik, ilyen jog nem keletkezhet e rendelet alkalmazásának kezdeti időszakában 1971. január 1-je előtt; mivel amennyiben a fuvarozási vállalkozások kérelmeinek vizsgálatára rendelkezésre álló határidőt meghosszabbítják, ez az időpont is későbbi időpontra módosítható;

mivel továbbá a vasúti, közúti és belvízi közlekedés terén folyó versenyt érintő egyes rendelkezések harmonizálásáról szóló 1965. május 13-i tanácsi határozat 6. cikke elrendeli, hogy a tagállamoknak ellentételezést kell fizetniük az egy vagy több személykategória érdekében megállapított szállítási díjak és feltételek alkalmazása miatt a személyszállításra háruló pénzügyi terhek tekintetében; mivel az ilyen ellentételezést 1971. január 1-jétől kezdődően kell alkalmazni; mivel közösségi szintű fellépéssel az alkalmazás kezdetének napja egy évvel elhalasztható, ha egy tagállam különleges nehézségekbe ütközik;

mivel a közszolgáltatási kötelezettségek fenntartása miatt a fuvarozási vállalkozásokra háruló pénzügyi terhekért járó ellentételezést a közös eljárásoknak megfelelően kell fizetni; mivel az ilyen ellentételezés összegének meghatározásához figyelembe kell venni, milyen hatással lenne a vállalkozás tevékenységeire bármilyen ilyen kötelezettség eltörlése;

mivel ennek a rendeletnek a rendelkezéseit minden, ebben a rendeletben meghatározott új, a fuvarozási vállalkozásokra kirótt közszolgáltatási kötelezettségre alkalmazni kell;

mivel a tagállamoknak az e rendelet alapján járó ellentételezést az e rendeletben megállapított közös eljárásoknak megfelelően kell kifizetniük, az ilyen kifizetéseket mentesíteni kell az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 93. cikkének (3) bekezdésében megállapított előzetes tájékoztatási eljárás alól;

mivel a Bizottságnak képesnek kell lennie az e rendelet alkalmazását érintő minden szükséges információnak a tagállamoktól történő beszerzésére;

mivel ahhoz, hogy a Tanács vizsgálhassa az egyes tagállamokban az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos helyzetet, a Bizottságnak 1972. december 31. előtt jelentést kell benyújtania erről a Tanács részére;

mivel kívánatos, hogy a tagállamok megfelelő eszközöket bocsássanak a fuvarozási vállalkozások részére abból a célból, hogy a tagállamok által e rendelet alapján hozott egyedi döntések tekintetében a fuvarozási vállalkozások érdekeiknek megfelelően észrevételeket tehessenek;

mivel ezt a rendeletet jelenleg a tagállamok hat nemzeti vasúti vállalkozásának vasúti közlekedési műveleteire, más fuvarozási vállalkozások tekintetében pedig a főként nem helyi vagy regionális jellegű szállítási szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra kell alkalmazni, a Tanács e rendelet hatálybalépésétől számított három éven belül köteles határozni arról, milyen intézkedéseket kell hozni a közszolgáltatási kötelezettségeket illetően az e rendeletben nem szabályozott közlekedési műveletekre vonatkozóan,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. SZAKASZ

Általános rendelkezések

1. cikk

(1) A tagállamok eltörlenek minden, e rendelet szerint meghatározott, a közszolgáltatás fogalmában benne rejlő olyan kötelezettséget, amely a vasúti, közúti és belvízi közlekedésre vonatkozik.

(2) Az ilyen kötelezettségeket azonban fenn lehet tartani, amennyiben azok alapvetően szükségesek a megfelelő szállítási szolgáltatások biztosításához.

(3) A személyszállítás tekintetében az 1. cikk nem vonatkozik a bármely tagállam által az egy vagy több meghatározott személykategória érdekében előírt szállítási díjakra és feltételekre.

(4) A (2) bekezdésben hivatkozott kötelezettségek fenntartása vagy a (3) bekezdésben említett szállítási díjak és feltételek következtében a fuvarozási vállalkozásokra háruló pénzügyi terhek az e rendeletben megállapított közös eljárások szerint meghatározott ellentételezés tárgyát képezik.

2. cikk

(1) A „közszolgáltatási kötelezettség” olyan kötelezettségeket jelent, amelyeket a kérdéses fuvarozási vállalkozás nem vállalna, vagy nem ugyanilyen mértékben, illetve nem azonos feltételekkel vállalna, ha saját üzleti érdekeit tartaná szem előtt.

(2) Az (1) bekezdés értelmében vett közszolgáltatási kötelezettségek a működtetési, a szállítási és a díjszabási kötelezettségekből állnak.

(3) Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a „működtetési kötelezettség” az a kötelezettség, amely egy fuvarozási vállalkozást abban a tekintetben terhel, hogy megtegyen minden szükséges intézkedést a folytonosság, rendszeresség és kapacitás meghatározott követelményeinek megfelelő szállítási szolgáltatás nyújtásának biztosítására bármilyen olyan útvonal vagy létesítmény tekintetében, amelyet engedéllyel vagy azzal egyenértékű meghatalmazással használhat. Ez a kötelezettség a kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó valamely kötelezettséget és azt a kötelezettséget is magában foglalja, mely szerint a szolgáltatások visszavonása után is jó állapotban kell fenntartani az útvonalakat, berendezéseket – amennyiben ez túlmegy a hálózat egészével kapcsolatos követelményeken – és létesítményeket.

(4) Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a „szállítási kötelezettség” olyan kötelezettség, amely abban a tekintetben terheli a fuvarozási vállalkozásokat, hogy személyeket vagy árukat fogadjanak és szállítsanak meghatározott díjakért és meghatározott feltételeknek megfelelően.

(5) Ennek a rendeletnek az alkalmazásában a „díjszabási kötelezettség” olyan kötelezettség, amely abban a tekintetben terheli a fuvarozási vállalkozásokat, hogy azok, különösen az utasok egyes rétegei, egyes árukategóriák vagy egyes útvonalak tekintetében olyan, valamely hatóság által megszabott vagy jóváhagyott díjakat alkalmazzanak, amelyek ellentétesek a vállalkozás üzleti érdekeivel, és amelyek különleges díjszabási intézkedések bevezetéséből vagy módosításuk elutasításából fakadnak.

A fenti albekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni olyan kötelezettségekre, amelyek a gazdaság egészére vonatkozó általános árpolitikai intézkedésekből fakadnak, illetve olyan intézkedésekre, amelyeket a szállítási díjakra és feltételekre vonatkozó általános érvénnyel hoznak a közlekedési piacnak vagy egy részének a szervezésére tekintettel.

II. SZAKASZ

A közszolgáltatási kötelezettségek eltörlésére vagy fenntartására vonatkozó közös elvek

3. cikk

(1) Ha a tagállamok illetékes hatóságai úgy döntenek, hogy egy közszolgáltatási kötelezettséget egészében vagy részben fenntartanak, és ha ezt több mint egyféle módon lehet megtenni úgy, hogy hasonló feltételeknek eleget téve mindegyik biztosítani tudja a megfelelő szállítási szolgáltatások nyújtását, az illetékes hatóságok a Közösség számára legkevésbé költséges módot választják.

(2) A szállítási szolgáltatások megfelelőségét a következőkre tekintettel kell felmérni:

- a) a közérdek;
- b) más közlekedési formák igénybevételének lehetősége, és hogy ezek a formák ki tudják-e elégíteni a megfontolás tárgyát képező közlekedési igényeket;
- c) a használóknak kínálható szállítási díjak és feltételek.

4. cikk

(1) A fuvarozási vállalkozások feladata, hogy a tagállamok illetékes hatóságainál valamely közszolgáltatási kötelezettség teljes mértékben vagy részben történő eltörlését kérelmezzék, amennyiben az ilyen kötelezettség gazdasági hátránnyal jár számukra.

(2) A fuvarozási vállalkozások kérelmükben javasolhatják az alkalmazott közlekedési formák más formával való helyettesítését. A vállalkozások az 5. cikk intézkedéseit alkalmazzák annak kiszámítására, milyen megtakarítás lenne elérhető pénzügyi helyzetük javítására.

5. cikk

(1) Bármilyen működtetési vagy szállítási kötelezettség gazdasági hátrányt okozó kötelezettségnek tekintendő, ha az eltörléséből származó bevételecsökkenést meghaladná az a pénzügyi-teher-csökkenés, amely az e kötelezettség alá tartozó működtetés vagy működtetések csoportja tekintetében fennálló kötelezettség teljes mértékű vagy részleges megszűnése eredményeként lenne lehetséges.

A gazdasági hátrányt a kötelezettség eltörléséből származó éves pénzügyi-teher-csökkenés és a kötelezettség eltörléséből származó bevételecsökkenés különbözeteként bemutatott éves gazdasági hátrány – szükség esetén frissített – kimutatása alapján határozzák meg.

Ha azonban a működtetési vagy szállítási kötelezettség egy egész hálózat vagy egy hálózat lényeges része személy- vagy áruforgalmának egy vagy több kategóriájára kiterjed, a kötelezettség eltörlésével járó pénzügyi-teher-csökkenés a vállalkozás közlekedési tevékenységeiből adódó összköltségeinek a forgalom különféle kategóriái között történő felosztása útján kerül becslésre.

Ilyen esetben a gazdasági hátrány a vállalkozás tevékenységeinek a közszolgáltatási kötelezettség által érintett részéhez hozzárendelhető költségeknek és a megfelelő bevételnek a különbözete.

A gazdasági hátrányt annak figyelembevételével határozzák meg, milyen hatást gyakorol a kötelezettség a vállalkozás tevékenységeinek egészére.

(2) Egy díjszabási kötelezettség akkor tekintendő gazdasági hátrányt eredményezőnek, ha a kötelezettség által érintett forgalomból származó bevétel és az ilyen forgalom pénzügyi terhének különbözete kisebb, mint amekkora a forgalomból származó bevétel és ehhez a forgalomhoz tartozó pénzügyi teher különbözete lenne üzleti alapon történő működéskor, figyelembe véve mind a kötelezettség tárgyát képező műveletek költségeit, mind a piac helyzetét.

6. cikk

(1) Ennek a rendeletnek a hatálybalépését követő egy éven belül a vállalkozások benyújtják a tagállamok illetékes hatóságainak a 4. cikkben említett kérelmeket.

A fuvarozási vállalkozások a fent említett időszak lejártja után akkor nyújthatnak be kérelmet, ha úgy találják, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének rendelkezései teljesülnek.

(2) A közszolgáltatási kötelezettségnek vagy egy részének fenntartására, illetve egy meghatározott időszak végén történő eltörlésére vonatkozó döntések ellentételezési fizetését vonják maguk után a fentiekből származó pénzügyi terhek tekintetében; az ilyen ellentételezés összege a 10–13. cikkben szabályozott közös eljárásoknak megfelelően kerül meghatározásra.

(3) A tagállamok illetékes hatóságai a kérelem benyújtásától számított egy éven belül döntenek a működtetési vagy szállítási, hat hónapon belül pedig a díjszabási kötelezettségekről.

Az ellentételezéshez való jog az illetékes hatóság határozathozatalának napján keletkezik, de semmilyen esetben sem 1971. január 1-je előtt.

(4) Ha azonban a tagállamok illetékes hatóságai az egyes vállalkozások által benyújtott kérelmek száma és fontossága miatt szükségesnek tartják, legkésőbb 1972. január 1-jéig meghosszabbíthatják a (3) bekezdés első albekezdésében meghatározott határidőt. Ilyen esetben az ellentételezéshez való jog azon a napon keletkezik.

Ha a tagállamok illetékes hatóságai élni kívánnak ezzel a joggal, a kérelem beadásától számított hat hónapon belül erről tájékoztatják az érintett vállalkozásokat.

Ha bármely tagállam különleges nehézségekkel találja magát szembe, a Tanács az adott állam kérésére és a Bizottság javaslatára felhatalmazhatja az érintett államot, hogy 1973. január 1-jéig hosszabbítsa meg az e bekezdés első albekezdésében meghatározott határidőt.

(5) Ha az illetékes hatóságok nem jutottak döntésre a meghatározott határidőig, azt a kötelezettséget, amelyre vonatkozóan a 4. cikk (1) bekezdése szerinti törlési kérelmet benyújtották, megszüntetnek kell tekinteni.

(6) A Tanács a Bizottság 1972. december 31-e előtt benyújtott jelentése alapján tanulmányozza az e rendelet végrehajtásával kapcsolatos helyzetet az egyes tagállamokban.

7. cikk

(1) Bármely, kötelezettség fenntartására irányuló döntéshez olyan feltételeket lehet kötni, amelyeket a kérdéses kötelezettség által érintett műveletek eredményességének javítása érdekében dolgoztak ki.

(2) Bármely, kötelezettség eltörlésére irányuló döntés alternatív szolgáltatás bevezetéséről intézkedhet. Ilyen esetben a megszüntetés mindaddig nem lép hatályba, amíg az alternatív szolgáltatás nyújtását meg nem kezdték.

8. cikk

(1) Az érintett tagállam a végrehajtás előtt közli a Bizottsággal, hogy milyen, a működtetési vagy szállítási kötelezettséget eltörlő intézkedést javasol meghozni bármely olyan útvonal vagy szállítási szolgáltatás tekintetében, amely érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet vagy forgalmat. Erről tájékoztatja a többi tagállamot.

(2) Ha a Bizottság szükségesnek tartja, vagy ha egy másik tagállam ezt kéri, a Bizottság konzultál a tagállamokkal a javasolt intézkedésről.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett közlemény kézhezvételét követő két hónapon belül minden érintett tagállamhoz véleményt vagy ajánlást intéz.

III. SZAKASZ

11. cikk

Egy vagy több meghatározott személykategória érdekében megállapított szállítási díjak és feltételek alkalmazása a személyszállításban

9. cikk

(1) Az egy vagy több meghatározott személykategória érdekében megállapított szállítási díjaknak és feltételeknek a személyszállításban való alkalmazása következtében a vállalkozásokra háruló pénzügyi terhekre vonatkozó ellentételezés összege a 11–13. cikkben szabályozott közös eljárásnak megfelelően kerül meghatározásra.

(2) Az ellentételezés kifizetése 1971. január 1-jétől esedékes.

Ha bármilyen tagállam különleges nehézségekkel találná magát szembe, a Tanács ennek az államnak a kérésére és a Bizottság javaslatára felhatalmazhatja az érintett államot, hogy a fenti időpontot 1972. január 1-jére módosítsa.

(3) Az ellentételezésre vonatkozó kérelmeket a tagállamok illetékes hatóságainál kell benyújtani.

IV. SZAKASZ

Közös ellentételezési eljárások

10. cikk

(1) A 6. cikkben meghatározott ellentételezés összege működtetési vagy szállítási kötelezettség esetén megegyezik a vállalkozás pénzügyi terhének csökkenése és bevételének csökkenése különbözetével, amely akkor merülne fel, ha eltörölnék a kérdéses kötelezettség egészét vagy annak érintett részét a megfontolás tárgyát képező időszakra.

Ha azonban a gazdasági hátrányt úgy számítják ki, hogy a vállalkozásnak a szállítási tevékenységei tekintetében viselt összes költségét felosztják a szállítási tevékenységeinek különféle részei között, az ellentételezés összege megegyezik a vállalkozás tevékenységeinek a közszolgáltatási kötelezettség által érintett részére jutó költségek és a megfelelő bevétel különbözetével.

(2) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi terhek és bevétel meghatározása céljából figyelembe veszik, milyen hatást gyakorol a kérdéses kötelezettség eltörlése a vállalkozás tevékenységeinek egészére.

(1) Díjszabási kötelezettség esetén a 6. cikkben és a 9. cikk (1) bekezdésében elrendelt ellentételezés összege két összeg különbözetével egyezik meg a következőképpen:

a) Az első összeg megegyezik egyrészt a közlekedési mértékegység várható száma és

– annak a legkedvezőbb fennálló díjnak a szorzata, amelyet a használók igénybe vehetnének, ha a kérdéses kötelezettség nem létezne, vagy

– amennyiben ilyen díj nem létezik, annak a díjnak a szorzata, amelyet a vállalkozás alkalmazott volna, ha üzleti alapon működne, és figyelembe venné mind a kérdéses művelet költségeit, mind a piac helyzetét;

másrészt a közlekedés mértékegysége tényleges száma és a figyelembe vett időszakra megállapított díj szorzata közötti különbözettel.

b) A második összeg a fennálló legkedvezőbb díj, illetve a vállalkozás által üzleti alapon meghatározható díj alkalmazásával járó költség és a kötelező díj alkalmazásával ténylegesen felmerült költség különbözete.

(2) Ha a piaci helyzet következtében az (1) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően számított ellentételezés nem fedezi a kérdéses díjszabási kötelezettség által érintett forgalom összes költségét, a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott ellentételezés összege megegyezik az ilyen költségek és az ilyen forgalomból származó bevétel különbözetével. A számítás során a 10. cikk alapján már megadott bármilyen ellentételezést figyelembe kell venni.

(3) Az (1) bekezdésben elrendelt bevétel- és költségszámítás készítésekor figyelembe kell venni azokat a hatásokat, amelyeket a kérdéses kötelezettség eltörlése gyakorolna a vállalkozás tevékenységeinek egészére.

12. cikk

A kötelezettségek fenntartásából származó költségeket a vállalkozás hatékony vezetése és megfelelő minőségű szállítási szolgáltatások nyújtása alapján kell kiszámítani.

A saját tőkére vonatkozó kamatot le lehet vonni a költségek számításakor figyelembe vett kamatból.

13. cikk

(1) A 6. és 9. cikk alapján hozott döntések legalább egy évre előre rögzítik az ellentételezés összegét. Ugyanakkor meghatározzák azokat a tényezőket, amelyek a fenti összeg esetleges korrekcióját szavatolhatják.

(2) Az (1) bekezdésben említett összeg módosítására évenként, a kérdéses vállalkozás éves mérlegének elkészítése után kerül sor.

(3) Az előre meghatározott ellentételezés kifizetése részletekben történik. Bármely olyan összeget, amely a (2) bekezdésben elrendelt módosítás következtében fizetendő, a módosítás összegének meghatározása után haladéktalanul ki kell fizetni.

V. SZAKASZ

Új közszolgáltatási kötelezettségek elrendelése

14. cikk

(1) Az 1. cikk (3) bekezdésének hatálya alá eső esetek kivételével ennek a rendeletnek a hatálybalépése után a tagállamok csak akkor róhatnak ki egy fuvarozási vállalkozásra közszolgáltatási kötelezettségeket, ha az ilyen kötelezettségek elengedhetetlenek a megfelelő szállítási szolgáltatások nyújtásának biztosításához.

(2) Ha az ekképp elrendelt kötelezettségek a fuvarozási vállalkozásokra nézve gazdasági hátránnyal járnak az 5. cikk (1) és (2) bekezdésének értelmében, illetve pénzügyi terheket jelentenek a 9. cikk értelmében, a tagállamok illetékes hatóságai az ilyen kötelezettségek elrendelésére vonatkozó döntés meghozatalakor az abból származó pénzügyi terhekre vonatkozóan ellentételezés juttatását rendelik el. A 10–13. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

VI. SZAKASZ

Záró rendelkezések

15. cikk

A tagállamok illetékes hatóságainak az e rendelet rendelkezéseivel összhangban hozott határozataiban meg kell jelölniük az alapjukat adó indokokat, és megfelelő módon közzé kell tenni azokat.

16. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a fuvarozási vállalkozások fuvarozási vállalkozási minőségükben lehetőséget kapjanak arra, hogy az arra alkalmas eszközökkel érdekeiknek megfelelően észrevételeket tehessenek az e rendelet alapján hozott döntésekre vonatkozóan.

17. cikk

(1) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, hogy adjanak meg minden, e rendelet alkalmazásához szükséges információt. Amennyiben szükségesnek ítéli, a Bizottság konzultál az érintett tagállamokkal.

(2) Az e rendelkezés alapján fizetett ellentételezés mentes az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés 93. cikkének (3) bekezdésében megállapított előzetes tájékoztatási eljárás alól.

A tagállamok a 2. cikkben előírt közszolgáltatási kötelezettségek fenntartása, illetve az egy vagy több meghatározott személykategória érdekében meghatározott szállítási díjak és feltételek személyszállításban való alkalmazása következtében a fuvarozási vállalkozásokra háruló pénzügyi terhekre tekintettel fizetett ellentételezéssel kapcsolatos részletes adatokat kötelezettségkategóriánként osztályozva azonnal továbbítják a Bizottságnak.

18. cikk

(1) A tagállamok a Bizottsággal való konzultációt követően és kellő időben olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket fogadnak el, amelyek szükségesek lehetnek ennek a rendeletnek, és különösen annak 4. cikke végrehajtásához.

(2) Amennyiben egy tagállam kéri, vagy ha a Bizottság indokoltan tartja, a Bizottság konzultál az érintett tagállamokkal az (1) bekezdésben említett intézkedések javasolt feltételeiről.

19. cikk

(1) A vasúti vállalkozások tekintetében ez a rendelet az alábbi vállalkozások vasúti szállítási műveleteire vonatkozik:

- Société nationale des chemins de fer belges (SNCB)/Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),
- Deutsche Bundesbahn (DB),
- Société nationale des chemins de fer français (SNCF),

- Azienda autonoma delle Ferrovie dello Stato (FS),
- Société nationale des chemins de fer luxembourgeois (CFL),
- Naamloze Vennootschap Nederlandse Spoorwegen (NS).

(2) Más fuvarozási vállalkozásokat illetően ezt a rendeletet nem kell alkalmazni olyan vállalkozásokra, amelyek főként helyi vagy regionális jellegű szállítási szolgáltatásokat nyújtanak.

(3) Ennek a rendeletnek a hatálybalépését követő három éven belül a Tanács az 1965. május 13-i határozatának II. szakaszában meghatározott elvek és célok alapján határoz az e rendeletben nem szabályozott közlekedési műveleteket illető, a közszolgáltatás fogalmában benne rejlő kötelezettségekkel kapcsolatos fellépésről.

20. cikk

Ez a rendelet 1969. július 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban 1969. június 26-án.

a Tanács részéről
az elnök
G. THORN
